

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 152/05-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka, zo sudkyne Ľudmily Gajdošikovej a sudcu Alexandra Bröstla o sťažnosti O. D., bytom K., zastúpeného advokátkou JUDr. V. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo O. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 konal bez zbytočných prietáhov.

3. O. D. priznáva finančné zadost'učinenie 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť O. D. trovy právneho zastúpenia 9 342 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsaťdva slovenských korún) na účet advokátky JUDr. V. K., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 16. decembra 2004 doručené podanie O. D., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. V. K., K., označené ako „*Sťažnosť pre porušenie ústavného práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní pred Okresným súdom Košice 2, pod sp. zn. 41 E/1117/2003*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«Dňa 20. 08. 2003 som podal na Okresný súd Košice 2 návrh na výkon rozhodnutia ukladaním pokút vo veci môjho styku s mal. dcérou. Pripájam kópiu rozsudku o rozvode a o úprave styku OS Košice 1 č. 18 C 127/2003 a kópiu návrhu na výkon rozhodnutia. K návrhu som pripojil dôkazy o tom, že som v stanovených dňoch a hodinách čakal na súdom určenom mieste a matka dieťaťa mi stretnutie s dcérou neumožnila.

Dňa 14. 10. 2003 som podal na súd oznámenie o tom, že pri telefonicky dohodnutom stretnutí na určené miesto prišli rodičia matky maloletej, ktorí ma pred očami dvojročného dieťaťa napadli a spôsobili mi zranenia. Pripájam kópiu podania.

Medzitým súd poslal matke maloletého dieťaťa výzvu, aby mi styk s dieťaťom umožnila a upozornil ju na možnosť ukladania pokút.

25. 02. 2004 som podal žiadosť o preskúmanie postupu sudcu, na základe ktorej dňa 29. 03. 2004 súd vydal rozhodnutie o uložení pokuty. Matka podala odvolanie a žiadala,

aby súd vypočul svedkov, ktorí videli, že som na dieťa márne čakal. Pripájam odpoveď predsedu Okresného súdu. Predlžovaniu času pomohla aj skutočnosť, že uznesenie o pokute súd doručil právnenému zástupcovi matky napriek tomu, že povinnosť zaplatiť pokutu sa netýka právneho zástupcu, ale matky dieťaťa. V apríli, v máji, v auguste a v septembri 2004 som požiadal súd, aby vo veci konal, lebo matka mi stretávanie s dcérou neumožňuje.

Keďže súd nekonal, podal som predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda súdu mi odpovedal, že moja sťažnosť nie je dôvodná. Ja nesúhlasím s názorom, vyjadreným v odpovedi predsedu súdu zo dňa 15. 11. 2004. Pokiaľ predmetom mojej sťažnosti je styk s maloletou (ktorá má teraz už tri roky), nemožno prietahy posudzovať tak, ako pri spore majetkovom, alebo inom. V prípade styku s mal. dieťaťom, keď je dieťa vychovávané v duchu, že otec je zlý, alebo nie je, dieťa rýchlo zabudne, kto je jeho otec. Preto prietahy vzniknú skôr a jeden deň „prietahu“ v tejto veci je ako 2 roky prietahu v inej právnej veci. Pripájam originál posúdenia tejto otázky znalcom z odboru klinickej psychológie detí a dospelých.

Pokiaľ súd odôvodňuje prietahy tým, že matka (nekalým spôsobom) dosiahla zákaz styku medzi mnou a dcérou, poukazujem na to, že Krajský súd rozhodol v tejto veci v auguste 2004 a rozhodnutie o zamietnutí tohto návrhu na predbežné opatrenie mi bolo doručené až v októbri 2004. Až v októbri 2004 mi bola doručená výzva, aby som sa vyjadril k odvolaniu matky, ktoré bolo súdu doručené v apríli 2004. Priznám sa, že som chodil na súd veľmi často, prosil som osobne, aj písomne vyššiu súdnu úradníčku, aby vo veci konala a vysvetľoval som, aký zlý vplyv na vývoj dieťaťa má liknavosť súdu, ktorá je zarážajúca.

Narušenie vzťahu je pre dieťa nevyčísliteľnou ujmom. Prietahmi vznikla aj právna neistota.»

Na základe uvedeného skutkového stavu sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a takto rozhodol:

„1. Základné právo O. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice 2 pod sp. zn. 41 E 1117/2003 porušené bolo.

2. *Okresnému súdu Košice 2 prikazuje, aby v konaní, vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 konal bez zbytočných prietahov.*

3. *O. D. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200.000.- Sk, ktoré je Okresný súd Košice 2 povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.“*

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. II. ÚS 152/05-7 z 22. júna 2005 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 16. augusta 2005 právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a predsedu okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti.

Právna zástupkyňa v odpovedi na výzvu oznámila ústavnému súdu listom z 23. augusta 2005 (doručeným ústavnému súdu 24. augusta 2005), že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci sťažnosti.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti (sp. zn. Spr. 928/05, doručenom ústavnému 9. septembra 2005) uviedol:

„Dňa 20. 8. 2003 podal sťažovateľ ako oprávnený na Okresnom súde Košice II návrh na výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa proti povinnej Ing. A. D. Návrh bol zapísaný pod sp. zn. 41 E 1117/03 (správne sp. zn. 41 E 1117/03, pozn.).

Kedže k návrhu nebol pripojený titul pre výkon rozhodnutia, vyžiadal si súd rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 18 C 127/03-36. Uznesením z 26. 9. 2003 súd ustanovil maloletej I. D. kolízneho opatrovníka, zároveň v ten istý deň súd písomne vyzval povinnú podľa § 272 ods. 2 OSP na plnenie rozhodnutia súdu. Dňa 16. 10. 2003 bolo súdu

doručené vyjadrenie povinnej k výzve z 26. 9. 2003, ktoré súd zaslal oprávnenému na vyjadrenie dňa 11. 11. 2003.

Uznesením z 29. 3. 2004 súd uložil povinnej pokutu vo výške 2.000,- Sk za nerealizovaný styk s maloletou I. D.

Proti uzneseniu podala dňa 21. 4. 2004 odvolanie povinná. Spolu s odvolaním povinná predložila predbežné opatrenie Okresného súdu Košice II zo dňa 9. 2. 2004 č. k. 23 P 254/03-25, ktorým súd zakázal oprávnenému styk s dcérou. Dňa 29. 9. 2004 oprávnený predložil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorým bol návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietnutý.

Dňa 29. 9. 2004 predložila vyššia súdna úradníčka spis na rozhodnutie sudcovi. Sudca doplnil dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 23 P 254/03 a vyzval kolízneho opatrovníka na predloženie vyjadrenia k odvolaniu povinnej, ktoré bolo súdu doručené dňa 3. 12. 2004.

Dňa 19. 1. 2005 povinná oznámila súdu, že dlhodobo nemôže plniť styk povinného s dieťaťom. Dňa 2. 5. 2005 súd vyzval povinnú na predloženie dôkazov k jej tvrdeniam.

Oprávnený podal dňa 20. 10. 2004 predsedovi Okresného súdu Košice II sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona číslo 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov. V odpovedi zo dňa 15. 11. 2004 značka Spr. 23191/04 predseda súdu oznámil sťažovateľovi, že jeho sťažnosť nie je dôvodná. Súd vo veci koná a vykonáva úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci. Konanie prebieha bez zbytočných subjektívnych prietahov. Dlhšie časové úseky medzi jednotlivými úkonmi súdu sú zapríčinené zaťaženosťou súdu vo všetkých súdnych agendách vrátane agendy výkonu rozhodnutia.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ku ktorému malo dôjsť postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 41 E 117/03 (správne sp. zn. 41 E 1117/03, pozn.).

Predmetom konania je výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa. Vec je skutkovo zložitejšia s ohľadom na podania účastníkov konania a súbežne prebiehajúce konanie o zákaze styku povinného s maloletým dieťaťom.

Zo súdneho spisu nevyplýva, že by sťažovateľ výraznejšie ovplyvnil dĺžku konania.

Zákonné prekážky postupu konania podľa § 107 a nasl. OSP sa vo veci nevyskytli.

Pokiaľ ide o postup súdu v konaní, v období od nápadu veci dňa 20. 8. 2003 po vydanie uznesenia o uložení pokuty povinnej súd v konaní postupoval bez prietahov a jednotlivé úkony vykonával v lehotách zodpovedajúcich zaťaženiu súdu v agende výkonu rozhodnutia. Ďalší priebeh konania je ovplyvnený súbežne prebiehajúcim konaním o zákaze styku otca s maloletou. Jednotlivé úkony vo veci sú vykonávané v lehotách primeraných stavu v súdnom oddelení sudcu, ktorému je vec pridelená na rozhodnutie.

Preto navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnej sťažnosti nevyhovet.“

Okresný súd súčasne oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 o úpravu styku s maloletým dieťaťom.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, (2)

správanie účastníka konania a (3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prejednáwanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 41 E 1117/2003 ide o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom. V danom prípade ide o výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Košice I. č. k. 18 C 127/2003-36 o rozvode manželstva, ktorým bol zároveň upravený styk otca s maloletou v útľom veku. Vec nemožno považovať za právne zložitú. Skutkovú zložitosť možno uznať v dôsledku toho, že na okresnom súde prebieha pod sp. zn. 25 P 46/2003 konanie o zákaze styku sťažovateľa s dieťaťom, ako aj konanie pod sp. zn. 23 P 254/2003 o zmenu rozhodnutia o úprave styku otca s dieťaťom. Výkon rozhodnutia na zabezpečenie styku otca s maloletou nemožno realizovať v rozsahu uvedenom v rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 18 C 127/2003 z 10. júla 2003, keďže matka dieťaťa po ukončení materskej dovolenky nastúpila do pracovného pomeru. Preto matka dieťaťa podala 25. septembra 2003 návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletou, o ktorom je vedené konanie pod sp. zn. 23 P 254/2003, ktoré dosiaľ nie je právoplatne ukončené. Z povahy veci vyplýva, že táto si vyžaduje určitú rýchlosť konania.

2. Ďalším kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietahov v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k doterajšej dĺžke konania v označenej veci.

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prietahom, bol postup samotného súdu.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu vo veci sp. zn. 41 E 1117/2003 zistil, že návrh na výkon rozhodnutia bol podaný 20. augusta 2003. Zákonná sudkyňa po pridelení spisu požiadala 4. septembra 2003 o pripojenie rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 18 C 127/2003 z 10. júla 2003, ktorým súd rozhodol o rozvode, o zverení dieťaťa do

výchovy matky, o zaviazaní otca prispievať na výživu, ako aj o úprave styku otca s maloletou.

Okresný súd ustanovil uznesením č. k. 41 E 1117/2003-11 z 26. septembra 2003 za opatrovníka maloletej Okresný úrad Košice II, odbor starostlivosti o rodinu a dieťa, a zároveň vyzval matku maloletej Ing. A. D. (následne M.) na plnenie rozhodnutia súdu. K tejto výzve podal 16. októbra 2003 vyjadrenie jej právny zástupca. Okresný súd zaslal 6. novembra 2003 toto vyjadrenie sťažovateľovi s výzvou, aby sa k nemu vyjadril. Vyjadrenie sťažovateľa bolo okresnému súdu doručené 3. decembra 2003. Sťažovateľ sa na okresnom súde opakovane domáhal výkonu rozhodnutia a súdu predložil viaceré potvrdenia o nerealizovaní styku s maloletou.

Okresný súd ďalej uložil uznesením č. k. 41 E 1117/2003-27 z 29. marca 2004 pokutu 2 000 Sk matke maloletej za nerealizovaný styk s maloletou. Sťažovateľ žiadal 14. marca 2004 a 20. apríla 2004 okresný súd o to, aby pokračoval v konaní a v ukladaní pokút povinnej pre neplnenie súdneho rozhodnutia. Právny zástupca povinnej sa odvolal 21. apríla 2004 v mene povinnej proti uzneseniu o udelení pokuty.

Za zbytočný prietah v uvedenom konaní možno považovať aj skutočnosť, že okresný súd nerozhodol do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu o odvolaní povinnej proti uvedenému uzneseniu o udelení pokuty. Vzhľadom na to, že toto uznesenie vydal vyšší súdny úradník, mal o odvolaní rozhodnúť sudca okresného súdu. Okresný súd zaslal výzvy na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľovi a orgánu starostlivosti o dieťa 1. októbra 2004, t. j. po viac ako 5 mesiacoch.

Sťažovateľ podal 7. mája 2004 okresnému súdu žiadosť o výkon rozhodnutia, 3. augusta 2004 požiadal súd o oznámenie, prečo nepokračuje vo výkone rozhodnutia, a 29. septembra 2004 požiadal o konanie vo veci. Ďalej podal 21. októbra 2004 sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú predseda okresného súdu (Spr. 23191/04 z 15. novembra 2004) označil za neodôvodnenú.

Okresný súd sa v období po máji 2004, t. j. po piatich mesiacoch, oboznámil so spisom sp. zn. 23 P 254/2003 (8. októbra 2004) a urgoval podanie správy kolíznym opatrovníkom (24. november 2004). Následne okresný súd vo veci ďalších päť mesiacov neurobil žiadny úkon. Až 2. mája 2005 vyzval právneho zástupcu povinnej, aby oznámil súdu zamestnávateľa povinnej a jej pracovnú dobu.

So stavom v súvisiacich veciach sp. zn. 23 P 254/2003 a sp. zn. 25 P 46/2003 toho istého okresného súdu sa konajúci sudca oboznámil 25. mája 2005 (Okresný súd vo veci sp. zn. 23 P 254/2003 uznesením z 9. februára 2004 o návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia v konaní o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom rozhodol tak, že styk sťažovateľa s maloletou zakázal. Krajský súd v Košiciach o odvolaní podanom sťažovateľom proti uvedenému uzneseniu okresného súdu uznesením č. k. 16 CoP 223/2004-56 z 31. mája 2004 uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh zamietol). Ďalšie úkony okresný súd vo veci nevykonal a ani po viac ako dvoch rokoch neodstránil stav právnej neistoty vo vzťahu k sťažovateľovi, pričom právny titul realizácie jeho styku s maloletou je vykonateľný a nebol zrušený.

Ústavný súd so zreteľom na všetky uvedené skutočnosti konštatoval, že okresný súd vo veci sp. zn. 41 E 1117/2003, t. j. v konaní o návrhu na výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou dcérou, v priebehu rokov 2004 a 2005 konal so zbytočnými priet'ahmi, a preto rozhodol, že v označenom konaní okresného súdu o výkon rozhodnutia došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože o návrhu sťažovateľa nebolo do času rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti rozhodnuté, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 41 E 1117/2003 v ďalšom období konal bez zbytočných prietahov.

Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 41 E 1117/2003 konal bez zbytočných prietahov, nepovažoval vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto právomoci za dostatočné na to, aby sa vo veci dosiahla účinná náprava. Preto považoval za potrebné rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu primerané finančné zadost'učinenie.

Pri určení sumy primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovateľ svoju žiadosť o priznanie finančného zadost'učinenia odôvodnil tým, že nekonaním okresného súdu mu v dôsledku právnej neistoty *„bola spôsobená morálna a ekonomická ujma vo výške 200.000,- Sk“*.

Ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na doterajší priebeh konania okresného súdu, ktorý vykazoval znaky zbytočných prietahov v konaní, zohľadňujúc povahu veci a konkrétne okolnosti prípadu možno sumu 40 000 Sk považovať za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľovi vznikli v súvislosti s jeho právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom advokátkou JUDr. V. K. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov konania 9 342 Sk za dva úkony právnej služby, ktoré považoval za účelne vynaložené trovy konania pred ústavným súdom, spolu s režijným paušálom za tieto úkony

(vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2005